

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

17990 *Real decreto lei 26/2018, do 28 de decembro, polo que se aproban medidas de urxencia sobre a creación artística e a cinematografía.*

O pasado 6 de setembro de 2018, o Pleno do Congreso dos Deputados aprobou por unanimidade o informe da Subcomisión para a elaboración do Estatuto do artista, documento previamente aprobado o 7 de xuño pola dita subcomisión, que fora creada no seo da Comisión de Cultura do Congreso dos Deputados, coa participación de profesionais das administracións públicas, axentes privados, asociacións e organizacións do sector.

O informe aprobado polo Congreso dos Deputados demanda que o Goberno aprobe medidas de urxencia sobre a creación artística, co obxectivo de mellorar as condicións laborais dos creadores españois. As medidas céntranse nos tres principais problemas que os representantes da cultura trasladaron á subcomisión: a fiscalidade do sector, a protección laboral e de seguridade social e a compatibilidade entre prestacións por xubilación e ingresos por dereitos de autor.

Así, o informe aprobado contén unha serie de propostas de carácter principalmente fiscal, laboral e de seguridade social, cuxa finalidade última é tentar adecuar o réxime regulatorio aplicable ás especialidades do traballo artístico, que se caracteriza por unha intermitencia, heteroxeneidade e inestabilidade moito máis acusadas que noutros sectores. Todo iso nun contexto en que o mundo do traballo está a cambiar aceleradamente, e especialmente o traballo cultural, no cal ás veces a vocación cultural parece entenderse, incorrectamente, como contraria á profesionalización. É necesario reivindicar a profesionalización dos sectores culturais, e para iso hai que asegurar que non resultan discriminados pola normativa fiscal, laboral e de seguridade social. Trátase de mellorar as condicións materiais, por tanto, pero tamén de chamar a atención sobre a importancia da cultura e de manifestar claramente que os autores e os profesionais da cultura merecen unha remuneración xusta e estar protexidos na mesma medida en que o están outros traballadores.

En consecuencia, as medidas propostas nesta norma, que recollen recomendacións do informe, pretenden incluír todas as persoas, actividades e procesos intermedios que participan na creación cultural, de forma que estas medidas sirvan para mellorar as condicións de todos os profesionais da cultura, independentemente da súa localización territorial, sector ou convenio colectivo que lles sexa aplicable. Como sinala o informe da subcomisión, «apóstase por que as diferentes persoas, actividades e momentos do proceso cultural entren nesta proposta normativa: quen crea a obra e para facelo debe formarse e investigar, quen deseña o escenario, quen o ilumina, quen escribe a música e quen a executa, quen a promove, quen ilustra un poema e quen o recita, quen organiza o conxunto, quen o fai chegar ao público e, en xeral, quen sostén ou xestiona todo o proceso co seu traballo visible, invisible ou asemade ambos. Todas estas persoas son indispensables para gozar dunha obra de teatro, dunha exposición, dun libro, dunha pintura, dunha fotografía, dunha película, dunha ópera ou dun concerto. Sen elas ninguén pagaría o prezo da entrada, a subscripción, o libro ou a obra de que se trate.»

En conclusión, coas propostas do informe que se recollen nesta norma preténdese mellorar as condicións de todos os traballadores da cultura, adecuando a normativa que lles é de aplicación ás especialidades do sector cultural e, en especial, ao seu carácter intermitente. Para estes efectos, as medidas adoptadas buscan, en definitiva, a mellora das condicións que garantan que os colectivos afectados desempeñan adecuadamente a súa actividade artística (actores, escritores, cineastas, compositores, bailadores, etc.), desde un enfoque que recolle o seu tratamento específico, tanto en materia laboral e de seguridade social como en materia do réxime fiscal. Así, xorde a necesidade de levar a

efecto diversas modificacións nas disposicións normativas que regulan este sector, e con iso dá o Goberno resposta ao Congreso dos Deputados, en consideración á urxencia que xa presenta a existencia do seu cumprimento.

A súa aprobación está en consonancia cos principios de boa regulación recollidos no artigo 129 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, de necesidade, eficacia, proporcionalidade, seguridade xurídica, transparencia e eficiencia. Así, de acordo cos principios de necesidade e eficacia, a iniciativa normativa está xustificada por unha razón de interese xeral, pois están identificados os fins perseguidos e considérase que é o real decreto lei o instrumento máis adecuado para garantir a súa consecución. En virtude dos principios de proporcionalidade e de eficiencia, as modificacións que se propoñen considéranse imprescindibles para atender as demandas existentes, xa que se constata que non existen outras medidas menos restritivas de dereitos ou que impoñan menos obrigacións aos destinatarios. Por último, como garantía dos principios de seguridade xurídica e de transparencia, esta iniciativa normativa exerceuse de maneira coherente co resto do ordenamento xurídico, nacional e da Unión Europea, xerando un marco normativo de certeza que facilita o seu coñecemento e, en consecuencia, a actuación e toma de decisións das persoas e empresas afectadas.

O artigo 86.1 da Constitución española establece que «en caso de extraordinaria e urxente necesidade, o Goberno poderá ditar disposicións legislativas provisionais que tomarán a forma de decretos leis que non poderán afectar o ordenamento das institucións básicas do Estado, os dereitos, deberes e liberdades dos cidadáns regulados no título I, o réxime das comunidades autónomas nin o dereito electoral xeral.»

O real decreto lei que se somete a consideración está xustificado por unha dobre necesidade, necesidade que emerxe con carácter extraordinario e urxente. Aprobado o informe sobre o Estatuto do artista pola Subcomisión do Congreso dos Deputados con data do 7 de xuño de 2018 e ratificada a proposta do Pleno do Congreso con data do 6 de setembro de 2018, era necesario responder coa máxima dilixencia unha petición de toda a Cámara. Na práctica parlamentaria actual é pouco usual que o Congreso dos Deputados se pronuncie por unanimidade sobre un asunto, polo que non parece politicamente oportuno atrasar máis unha proposta que vai dirixida a satisfacer as peticións parlamentarias. Ademais, os principais contidos normativos do real decreto lei teñen marcado carácter temporal, no sentido de que deben entrar en vigor o primeiro día do ano, pois inciden no exercicio tributario (as medidas fiscais contidas nos artigos primeiro e segundo). O mesmo ocorre coas medidas en materia de seguridade social, pois as previsións sobre o réxime de inactividade dos artistas (artigo cuarto) despréganse sobre o cálculo dos anos naturais, mentres que a regulación da solicitude de inclusión no réxime xeral da Seguridade Social (disposición transitoria única) se articula a partir do primeiro día do ano.

Polo tanto, o presuposto habilitante do decreto lei reside na situación descrita pola STC 6/1983, do 4 de febreiro, que no seu F.X. 5 afirmou: «unha necesidade relativa respecto de situacións concretas dos obxectivos gobernamentais que, por razóns difíciles de prever, requiren unha acción normativa inmediata nun prazo máis breve que o requirido pola vía normal ou polo procedemento de urxencia para a tramitación parlamentaria das leis» (no mesmo sentido, SSTC 111/1983, do 2 de decembro; 29/1986, do 20 de febreiro, 23/1993, do 21 de xaneiro, etc.). Neste caso, estamos ante un obxectivo gobernamental dobre, que é atender no prazo máis breve posible unha petición parlamentaria unánime, cuxa eficacia xurídica e as súas consecuencias sociais se adiarían ata o primeiro día de xaneiro de 2020 se non entra en vigor dentro do ano 2018. Logo, «a acción normativa inmediata» ten un límite temporal que é o 31 de decembro de 2018.

Débese ter en conta que o Tribunal Constitucional atribúe ao Goberno a capacidade de apreciar a extraordinaria e urxente necesidade mediante o «xuízo meramente político dos órganos a que incumbe a dirección política do Estado» (STC 29/1982, do 31 de maio, F. X. 3, reiterado na STC 182/1997, do 28 de outubro, F. X. 3). Se o Goberno considera, a través do correspondente xuízo político, que é necesario satisfacer as peticións do

Congreso dos Deputados como expresión, pola súa vez, dunha demanda social de certa entidade, e se constata que, por razón da temporalidade dos tributos, as medidas políticas deben entrar en vigor o primeiro de xaneiro dun ano, a extraordinaria e urxente necesidade emerxe con grande intensidade como presuposto habilitante pois, sen acudir ao decreto lei, tales medidas políticas, como apuntamos máis arriba, atrasaríanse un ano completo.

Podrá aducirse, mesmo, que os ministerios propoñentes poderían actuar con máis rapidez para facer normativamente posible o mandato do Congreso, pero a iso hai que sinalar que o mandato, aínda que coñecido desde a primavera de 2018, non culminou ata que o Pleno do Congreso do pasado 6 de setembro puxo en marcha a función coordinadora do Ministerio de Cultura e Deporte ou para obter dos restantes ministerios copropoñentes as achegas dos seus respectivos artigos.

Ademais, o Tribunal Constitucional exixiu «unha conexión de sentido ou relación de adecuación entre a situación definida que constitúe o presuposto habilitante e as medidas que no decreto lei se adoptan (STC 29/1982, do 31 de maio, F. X. 3; e STC 189/2005, do 7 de xullo, F. X. 3). Ese requisito cúmprese neste caso pois as medidas previstas forman parte do catálogo de peticións que elaborou o Congreso dos Deputados e por iso mesmo emerxe a temporalidade, a necesidade de que as medidas entren en vigor o primeiro día do ano.

Unha vez examinado o presuposto habilitante que xera a extraordinaria e urxente necesidade e a conexión de sentido entre ese presuposto e as medidas que contén o decreto lei, procede examinar de maneira singular os preceptos da norma, por se algún incorre nas materias excluídas pola Constitución.

No ámbito tributario, modifícase en primeiro lugar a Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio, para reducir a porcentaxe de retención e ingreso á conta aplicable aos rendementos de capital inmobiliario procedentes da propiedade intelectual, cando o contribuínte non sexa o autor, do 19 ao 15 por cento.

Polo que respecta á regulación proxectada en relación co tipo impositivo do imposto sobre o valor engadido aplicable aos servizos prestados por intérpretes, artistas, directores e técnicos que sexan persoas físicas, modifícase a Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, a fin de aplicar o tipo reducido aos servizos prestados por persoas físicas en calidade de intérpretes, artistas, directores e técnicos aos produtores e organizadores de obras e espectáculos culturais, recuperando a aplicación do tipo reducido do imposto a estes servizos esenciais da industria cultural, que pasaron a tributar ao tipo impositivo xeral do 21 por cento no ano 2012.

Por último, en relación co imposto sobre sociedades, modifícase a dedución por gastos realizados en territorio español para a execución dunha produción estranxeira de longametraxes cinematográficas ou de obras audiovisuais que permitan a confección dun soporte físico previo á súa produción industrial seriada. A cinematografía e as artes audiovisuais constitúen un sector de importancia estratéxica en España que goza de incentivos fiscais regulados na Lei 27/2014, do 27 de novembro, do imposto sobre sociedades. As obrigacións impostas aos produtores que se acollan a este incentivo fiscal poden ter consecuencias indesexadas sobre proxectos de rodaxe en curso en España, que afectarían a nosa política cultural do cinema e das artes audiovisuais e que supoñen un risco certo para a efectiva realización de producións estranxeiras en España, e poden provocar un efecto expulsión das rodaxes en España e da consecuente contratación de servizos, dos cales o custo asumido por produtores españoles en relación coa produción española é obxecto da dedución regulada na Lei do imposto. Por esta razón, resulta imprescindible derrogar tales obrigacións con efectos para o período impositivo 2018. Non obstante o anterior, incorpórase un reenvío regulamentario para o establecemento das obrigacións que se considere que deben asumir os produtores que se acollan a este incentivo fiscal, que resulten proporcionadas e acordes coa finalidade do incentivo.

Finalmente, respecto ás medidas que se propoñen no artigo cuarto e na disposición derradeira segunda en materia de seguridade social, relativas á cotización dos artistas en

espectáculos públicos durante períodos de inactividade, tales medidas non incorren en ningunha interdicción, de modo que si está xustificado o presuposto habilitante, a súa constitucionalidade é plena. Por iso, esta habilitación expresa opera plenamente neste suposto.

En virtude de canto foi exposto, facendo uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución española, por proposta do ministro de Cultura e Deporte, da ministra de Facenda e da ministra de Traballo, Migracións e Seguridade Social, e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 28 de decembro de 2018,

DISPOÑO:

TÍTULO I

Medidas fiscais

CAPÍTULO I

Redución do tipo de retención e ingreso á conta aplicable no imposto sobre a renda das persoas físicas aos rendementos do capital mobiliario derivados da propiedade intelectual

Artigo primeiro. *Modificación da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio.*

Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2019, modifícase o punto 4 do artigo 101 da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio, que queda redactado da seguinte forma:

«4. A porcentaxe de retención e ingreso á conta sobre os rendementos do capital mobiliario será do 19 por cento. A devandita porcentaxe será o 15 por cento para os rendementos do capital mobiliario procedentes da propiedade intelectual cando o contribuínte non sexa o autor.

Esta porcentaxe reducirase nun 60 por cento cando se trate de rendementos que teñan dereito á dedución na cota prevista no artigo 68.4 desta lei procedentes das sociedades a que se refire a letra h) do ordinal 3º do citado artigo.»

CAPÍTULO II

Redución do tipo impositivo no imposto sobre o valor engadido aplicable aos servizos prestados por intérpretes, artistas, directores e técnicos que sexan persoas físicas

Artigo segundo. *Modificación da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido.*

Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2019, engádese un novo ordinal 13.º no artigo 91.un.2 da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, que queda redactado da seguinte forma:

«13.º Os prestados por intérpretes, artistas, directores e técnicos que sexan persoas físicas, aos produtores de películas cinematográficas susceptibles de seren exhibidas en salas de espectáculos e aos organizadores de obras teatrais e musicais.»

CAPÍTULO III

Requisitos para a aplicación no imposto sobre sociedades da dedución por investimentos en producións cinematográficas, series audiovisuais e espectáculos en vivo de artes escénicas e musicais

Artigo terceiro. *Modificación da Lei 27/2014, do 27 de novembro, do imposto sobre sociedades.*

Con efectos desde o 5 de xullo de 2018, modifícase o número 2 do artigo 36 da Lei 27/2014, do 27 de novembro, do imposto sobre sociedades, que queda redactado da seguinte forma:

«2. Os produtores rexistrados no Rexistro de Empresas Cinematográficas do Ministerio de Cultura e Deporte que se encarguen da execución dunha produción estranxeira de longametraxes cinematográficas ou de obras audiovisuais que permitan a confección dun soporte físico previo á súa produción industrial seriada terán dereito a unha dedución do 20 por cento dos gastos realizados en territorio español, sempre que os gastos realizados en territorio español sexan, polo menos, de 1 millón de euros.

A base da dedución estará constituída polos seguintes gastos realizados en territorio español directamente relacionados coa produción:

1.º Os gastos de persoal creativo, sempre que teña residencia fiscal en España ou nalgún Estado membro do Espazo Económico Europeo, co límite de 100.000 euros por persoa.

2.º Os gastos derivados da utilización de industrias técnicas e outros provedores.

O importe desta dedución non poderá ser superior a 3 millóns de euros por cada produción realizada.

A dedución prevista neste punto queda excluída do límite a que se refire o último parágrafo do punto 1 do artigo 39 desta lei. Para efectos do cálculo do devandito límite, non se computará esta dedución.

O importe desta dedución, conxuntamente co resto de axudas percibidas polo contribuínte, non poderá superar o 50 por cento do custo de produción.

Poderanse establecer regulamentariamente os requisitos e as obrigacións para ter dereito á práctica desta dedución.»

TÍTULO II

Medidas en materia de seguridade social relativas á cotización dos artistas en espectáculos públicos durante períodos de inactividade

Artigo cuarto. *Modificación do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto legislativo 8/2015, do 30 de outubro.*

Engádese un novo artigo 249 ter, dentro dunha nova sección 4.ª denominada «Artistas en espectáculos públicos», no capítulo XVII do título II do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto legislativo 8/2015, do 30 de outubro, coa seguinte redacción:

«Artigo 249 ter. *Inactividade de artistas en espectáculos públicos incluídos no réxime xeral da Seguridade Social.*

1. Os artistas en espectáculos públicos poderán continuar incluídos no réxime xeral da Seguridade Social durante os seus períodos de inactividade de forma voluntaria, coa condición de que acrediten, polo menos, 20 días en alta con

prestación real de servizos na devandita actividade no ano natural anterior, e as retribucións percibidas deberán superar por eses días a contía de tres veces o salario mínimo interprofesional en cómputo mensual. A dita inclusión deberá solicitarse á Tesouraría Xeral da Seguridade Social entre os días 1 e 15 de xaneiro de cada ano e, de recoñecerse, terá efectos desde o 1 de xaneiro do mesmo ano.

2. A inclusión no réxime xeral a que se refire o número anterior será incompatible coa inclusión do traballador en calquera outro réxime do sistema da Seguridade Social, con independencia da actividade de que se trate.

3. Durante os períodos de inactividade, poderá producirse a baixa no réxime xeral como artista:

a) Por solicitude do traballador, caso en que os efectos da baixa terán lugar desde o día primeiro do mes seguinte ao da presentación daquela ante a Tesouraría Xeral da Seguridade Social.

b) De oficio pola Tesouraría Xeral da Seguridade Social, por falta de aboamento das cotas correspondentes a períodos de inactividade durante dúas mensualidades consecutivas.

Os efectos da baixa, neste suposto, terán lugar desde o día primeiro do mes seguinte á segunda mensualidade non ingresada, salvo que o traballador estea nesa data en situación de incapacidade temporal, maternidade, paternidade, risco durante o embarazo ou risco durante a lactación natural, caso en que tales efectos terán lugar desde o día primeiro do mes seguinte a aquel en que finalice a percepción da correspondente prestación económica, se non se aboan antes as cotas debidas.

Producida a baixa no réxime xeral da Seguridade Social en calquera dos supostos a que se refire este punto, os artistas en espectáculos públicos poderán volver solicitar a inclusión e a consecuente alta nel durante os seus períodos de inactividade, nos termos e condicións sinalados no número 1.

4. A cotización durante os períodos de inactividade levarase a cabo de acordo coas seguintes regras:

a) O propio traballador será o suxeito responsable do cumprimento da obrigaçión de cotizar e do ingreso das cotas correspondentes.

b) A cotización terá carácter mensual.

c) A base de cotización aplicable será a base mínima vixente en cada momento, por continxencias comúns, correspondente ao grupo 7 da escala de grupos de cotización do réxime xeral.

d) O tipo de cotización aplicable será o 11,50 por cento.

5. Unha vez efectuada a liquidación definitiva anual correspondente aos artistas por continxencias comúns e desemprego, prevista no artigo 32.5 do Regulamento xeral sobre cotización e liquidación doutros dereitos da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 2064/1995, do 22 de decembro, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social reintegrará o importe das cotas correspondentes aos días cotizados en situación de inactividade que se superpuxeren, de ser o caso, con outros períodos cotizados por aqueles.

Se o artista con dereito ao reintegro é debedor da Seguridade Social por cotas ou por outros recursos do sistema, o crédito polo reintegro será aplicado ao pagamento das débedas pendentes con aquela na forma que legalmente proceda.

Os artistas en situación de inactividade incluídos no réxime xeral conforme o disposto neste artigo non poderán escoller a opción recollida no artigo 32.5.c), parágrafo segundo, do Regulamento xeral sobre cotización e liquidación doutros dereitos da Seguridade Social.

6. Durante os períodos de inactividade a que se refire esta disposición, a acción protectora comprenderá as prestacións económicas por maternidade,

paternidade, incapacidade permanente e morte e supervivencia derivadas de continxencias comúns, así como xubilación.

Tamén quedará protexida, durante os períodos de inactividade, a situación da traballadora embarazada ou en período de lactación natural ata que o fillo faga 9 meses, que non poida continuar realizando a actividade laboral que deu lugar á súa inclusión no réxime xeral como artista en espectáculos públicos como consecuencia do seu estado. A inspección médica do Instituto Nacional da Seguridade Social deberá acreditar a dita situación. Nestes supostos recoñeceráselle á traballadora un subsidio equivalente ao 100 por cento da base de cotización establecida no número anterior.

O pagamento da dita prestación será asumido mediante a modalidade de pagamento directo polo Instituto Nacional da Seguridade Social».

Disposición adicional única. *Garantía do Estado para obras de interese cultural.*

1. De acordo co establecido no número 3 da disposición adicional novena da Lei 16/1985, do 25 de xuño, do patrimonio histórico español, durante o exercicio 2019 o importe total acumulado, en todo momento, dos compromisos outorgados polo Estado respecto a todas as obras ou conxuntos de obras cedidas temporalmente para a súa exhibición en institucións de competencia exclusiva do Ministerio de Cultura e Deporte e os seus organismos públicos adscritos non poderá exceder os 2.250.000 miles de euros. Excluírase do cómputo do devandito importe máximo a contía recollida no número 2 desta disposición adicional.

O límite máximo dos compromisos específicos que se outorguen por primeira vez no ano 2019 para obras ou conxuntos de obras destinadas á súa exhibición nunha mesma exposición será de 231.000 miles de euros. Unha vez devoltas as obras aos cedentes e acreditado polos responsables das exposicións o termo da garantía outorgada sen ningunha incidencia, as cantidades comprometidas deixarán de estalo e poderán ser de novo outorgadas a unha nova exposición.

Excepcionalmente, este límite máximo poderá elevarse por riba dos 231.000 miles de euros mediante Acordo do Consello de Ministros por proposta da ministra de Economía e Empresa, por iniciativa do Ministerio de Cultura e Deporte.

O importe máximo comprometido nunha obra, para efectos da súa cobertura pola garantía do Estado, non poderá superar os 100.000 miles de euros.

2. O límite máximo dos compromisos específicos que se outorguen á Fundación Colección Thyssen-Bornemisza respecto ás obras destinadas á súa exhibición nas sedes da Fundación situadas en España, en relación co «Contrato de préstamo de obras de arte entre, dunha parte, a Fundación Colección Thyssen-Bornemisza e, doutra, Omicron Collections Limited, Nautilus Trustees Limited, Coraldale Navigation Incorporated, Imiberia Anstalt e a Baronesa Carmen Thyssen-Bornemisza», para o ano 2019 será de 500.000 miles de euros.

3. No ano 2019 tamén será de aplicación a garantía do Estado ás exposicións organizadas polo Ministerio de Cultura e Deporte, polo Consello de Administración de Patrimonio Nacional e pola Sociedade Estatal de Acción Cultural, S.A. (AC/E), sempre e cando se celebren en institucións das cales a Administración xeral do Estado sexa titular. Así mesmo, a garantía do Estado será de aplicación ás exposicións organizadas pola Fundación Lázaro Galdiano na sede do seu museo.

Disposición transitoria única. *Solicitude de inclusión no réxime xeral da Seguridade Social como artista en inactividade.*

No ano 2019 a solicitude de inclusión no réxime xeral da Seguridade Social como artista en inactividade, regulada no artigo 249 ter do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto lexislativo 8/2015, do 30 de outubro, poderá realizarse ata o 31 de marzo.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

O presente real decreto lei dítase ao abeiro da competencia exclusiva do Estado en materia de facenda xeral e da competencia sobre lexislación básica e réxime económico da Seguridade Social, sen prexuízo da execución dos seus servizos por parte das comunidades autónomas, que lle atribúen, respectivamente, os artigos 149.1.14.^a e 17.^a da Constitución. Así mesmo, dítase de conformidade co previsto no artigo 149.2 da Constitución española, que establece que, sen prexuízo das competencias que poderán asumir as comunidades autónomas, o Estado considerará o servizo da cultura como deber e atribución esencial e facilitará a comunicación cultural entre as comunidades autónomas, de acordo con elas.

Disposición derradeira segunda. *Compatibilidade da pensión de xubilación e a actividade de creación artística.*

O Goberno, no prazo máximo de seis meses desde a publicación deste real decreto lei, aprobará unha norma regulamentaria que, en desenvolvemento do artigo 213 do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto legislativo 8/2015, do 30 de outubro, regule a compatibilidade da pensión de xubilación coas actividades daqueles profesionais dedicados á creación artística que perciban por esa actividade dereitos de propiedade intelectual.

Ese recoñecemento de compatibilidade comportará unha cotización de solidariedade do 8 por cento que, en caso de tratarse de traballadores por conta allea, será por conta do empresario o 6 por cento, e do traballador o 2 por cento.

Disposición derradeira terceira. *Regulación da relación laboral especial dos artistas en espectáculos públicos.*

O Goberno, no prazo máximo de seis meses desde a publicación deste real decreto lei, aprobará un real decreto para modificar a regulación da relación laboral especial dos artistas en espectáculos públicos e substituír o Real decreto 1435/1985, do 1 de agosto.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

O presente real decreto lei entrará en vigor o mesmo día da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 28 de decembro de 2018.

Felipe R.

O presidente do Goberno,
Pedro Sánchez Pérez-Castejón